

EXPUNERE DE MOTIVE

Secțiunea 1

Titlul proiectului de act normativ

Lege pentru ratificarea Acordului suplimentar la Protocolul de la Paris între Guvernul României și Comandamentul Suprem al Forțelor Aliate din Europa și Comandamentul Suprem Aliat pentru Transformare, semnat la Bruxelles, la 2 decembrie 2015

Secțiunea a 2-a

Motivul emiterii actului normativ

1. Descrierea situației actuale

În data de 28 august 1952 a fost semnat la Paris Protocolul privind statutul comandamentelor militare internaționale înființate în temeiul Tratatului Atlanticului de Nord („Protocolul de la Paris”). România a aderat la acest Protocol prin Legea nr. 362/2004. Voința statelor părți la Tratatul Atlanticului de Nord a fost de a înființa comandamente militare internaționale pe teritoriile lor prin acorduri separate încheiate în baza acestuia. Prin Protocolul de la Paris s-a definit statutul acestor comandamente și al personalului lor.

Deși Protocolul de la Paris este un document juridic util care este aplicat în cadrul NATO, evoluțiile care au avut loc din 1952 până în prezent, noile transformări în cadrul Alianței, reconfigurarea mediului de securitate, au făcut necesară adaptarea prevederilor acestuia pentru a corespunde nevoilor concrete întâmpinate în diverse state gazdă în cazul înființării pe teritoriul lor a unor comandamente NATO. Drept consecință, în cadrul NATO s-a elaborat un text standard de acord, în vederea încheierii de acorduri bilaterale, exhaustive și moderne, suplimentare la Protocolul de la Paris.

Potrivit art. 16 din Protocolul de la Paris, documentul poate fi completat prin acorduri bilaterale între statul primitor și un comandament aliat, întrucât acesta nu reglementează în detaliu statutul comandamentelor și al personalului lor. De exemplu, în art. 8 se menționează că aceste comandamente vor fi scutite de impozite și taxe, dar fiecare parte va iniția negocieri cu comandamentele

stabilite pe teritoriul său în vederea încheierii unui acord în acest sens. Un astfel de Acord a fost propus și României în anul 2012.

Datorită faptului că România a devenit națiune gazdă pentru modulul NATO al sistemului de comunicații și informatic dislocabil – DCM „E”, care va ține de noua structură de comandă a NATO și în vederea aplicării corespunzătoare a prevederilor Protocolului de la Paris Centrului de excelență HUMINT, Comandamentul Suprem al Forțelor Aliate din Europa a transmis în anul 2012 textul Acordului suplimentar Ministerului Apărării Naționale din România.

În urma primirii textului, a fost început un proces de consultări interne cu privire la proiectul Acordului. Tot în anul 2012 s-au transmis propuneri de text, comentarii și solicitări de lămuriri Comandantului Suprem al Forțelor Aliate în Europa. Până în vara anului 2014, comandamentele NATO nu au avut nicio reacție.

Specificul și complexitatea acestui tratat internațional sunt date de faptul că aspectele reglementate aparțin competenței substanțiale a diverse ministere și instituții publice, impunând un amplu proces de coordonare internă.

În perioada 16-17.07.2014, la București, au avut loc consultări între reprezentanții Comandamentului Suprem al Forțelor Aliate din Europa (SHAPE) și Comandamentului Suprem Aliat pentru Transformare (SACT) și ministerele în a căror competență materială se află majoritatea prevederilor Acordului suplimentar.

Pe parcursul discuțiilor reprezentanții Alianței Nord-Atlantice au subliniat, printre altele, următoarele:

- un model standard de Acord suplimentar a fost propus fiecărui stat membru al Alianței, urmărindu-se ca textele semnate să nu difere mult între ele, astfel încât personalul care face parte dintr-un comandament aflat într-un anumit stat să beneficieze de același tratament ca cel acordat personalului comandamentelor aflate pe teritoriul statului trimițător;

- scopul acordurilor suplimentare este de a asigura cadrul juridic necesar astfel încât comandamentele NATO să fie funcționale și să-și poată îndeplini misiunile lor; de asemenea, se urmărește ca reglementarea de detaliu a statutului comandamentelor NATO să fie compatibilă cu dreptul internațional;

- încheierea Acordului suplimentar va oferi României o poziție mai bună pentru găzduirea de comandamente NATO în viitor.

În urma reuniunii de la București, a reînceput un intens proces de consultări interinstituționale pe de o parte, și cu experții Alianței Nord-Atlantice, pe de altă parte. Tot în urma întâlnirii de la București s-a convenit informal faptul că, având în vedere timpul apreciabil pe care îl presupune obținerea aprobărilor pe plan intern, în considerarea numărului mare al instituțiilor avizatoare și a competențelor pe care le implică documentul, după convenirea informală a textului, va fi înaintat un memorandum comun către Consiliul Suprem de Apărare a Țării având ca obiect obținerea aprobării de negociere și semnare, în conformitate cu prevederile relevante ale Legii nr. 590/2003 privind tratatele.

Având în vedere întinderea și natura prevederilor fiscale din Acordul suplimentar, consultările cu Ministerul Finanțelor Publice au avut un grad mai mare de complexitate.

În temeiul prevederilor Hotărârii Consiliului Suprem de Apărare a Țării nr. 103/2015, la data de 2 decembrie 2015, la Bruxelles, ministrul afacerilor externe, domnul Lazăr Comănescu, a semnat Acordul suplimentar la Protocolul de la Paris între Guvernul României și Comandamentul Suprem al Forțelor Aliate din Europa și Comandamentul Suprem Aliat pentru Transformare.

Acordul suplimentar nu conține prevederi contrare legislației naționale și cuprinde dispoziții referitoare la:

- definiții;
- prevederi generale;
- amplasarea și schimbarea locației permanente a unui comandament aliat;
- bazele;
- inviolabilitatea facilităților;
- imunitatea comandamentelor aliate;
- imunități și privilegii ale personalului cu rang înalt;
- statutul membrilor personalului desemnat de alte organizații;
- dimensiunea personalului comandamentelor aliate;
- intrarea, plecarea, munca și șederea;

	<ul style="list-style-type: none"> - personalitatea juridică a comandamentelor aliate; - pretenții; - personalul civil angajat de către un comandament aliat; - contractanți, experți tehnici și consultanți; - certificarea de securitate (certificatul de securitate NATO); - operațiuni bancare și valută; - imunități fiscale și facilități ale unui comandament aliat; - cantine, autoserviri și popote; - imunități și facilități fiscale pentru membrii personalului; - evacuarea echipamentului și a deșeurilor; - administrarea facilităților fiscale; - protecția mediului, sănătate și securitate; - igiena publică; - evacuarea membrilor și a dependenților; - corespondență și comunicații; - telecomunicații; - menținerea ordinii în interiorul și în afara incintelor; - securitate și protecția forței; - arme; - regulamente de trafic și vehicule; - permise de conducere; - plăcuțe de înmatriculare; - cluburi militare, facilități de călătorie și baze sportive; - servicii medicale și stomatologice; - servicii educaționale; - servicii de recreere; - aplicare și soluționarea disputelor; - durată și încetarea valabilității. <p>Din punctul de vedere al oportunității, încheierea documentului reflectă angajamentele asumate de România în cadru aliat în ceea ce privește consolidarea apărării colective pe flancul estic ca modalitate principală de garantare a securității țării noastre. Adoptarea Planului de Acțiune al Alianței pentru creșterea capacității operaționale (RAP), cu deciziile ulterioare adoptate la reuniunea miniștrilor aliați ai apărării din 5 februarie 2015, permit realizarea acestui deziderat de importanță națională prin</p>
--	--

	<p>asigurarea unei prezențe NATO pe teritoriul țării noastre.</p> <p>Având în vedere că pe teritoriul României este deja prezent personal militar al NATO pentru a încadra pozițiile asumate de către Aliați în comandamentele Unității de Integrare a Forțelor NATO și a Comandamentului Multinațional de Divizie, sunt generate situații concrete pentru a căror reglementare este necesară intrarea în vigoare cu celeritate a Acordului suplimentar la Protocolul de la Paris, cum ar fi: eliberarea documentelor de identitate pentru personalul străin care încadrează NFIU și MND-SE HQ și dependenții acestora, intrarea în țară, înmatricularea autoturismelor proprietate personală și recunoașterea permiselor auto de către autoritățile române, exceptarea de la plata TVA, scutirea de taxe pentru combustibil și pentru alte bunuri sau servicii, înscrierea dependenților în sistemul național de învățământ, asigurarea asistenței medicale, dreptul la muncă în România al dependenților, realizarea de operațiuni bancare.</p>
<p>1¹. Prezentul act normativ nu transpune legislație comunitară și nu creează cadrul pentru aplicarea directă a acesteia.</p>	
<p>2. Schimbări preconizate</p>	<p>Nu este cazul.</p>
<p>3. Alte informații</p>	<p>Nu este cazul.</p>
<p><i>Secțiunea a 3-a</i></p> <p><i>Impactul socioeconomic al proiectului de act normativ</i></p>	
<p>1. Impactul macroeconomic</p>	<p>Nu este cazul.</p>
<p>1¹. Impactul asupra mediului concurențial și domeniului ajutoarelor de stat</p>	<p>Nu este cazul.</p>
<p>2. Impactul asupra mediului de afaceri</p>	<p>Nu este cazul.</p>
<p>2.¹ Impactul asupra sarcinilor administrative</p>	<p>Nu este cazul.</p>
<p>2.² Impactul asupra întreprinderilor mici și mijlocii</p>	<p>Nu este cazul.</p>
<p>3. Impactul social</p>	<p>Nu este cazul.</p>
<p>4. Impactul asupra mediului</p>	<p>Nu este cazul.</p>
<p>5. Alte informații</p>	<p>Nu este cazul.</p>

Secțiunea a 4-a
Impactul financiar asupra bugetului general consolidat, atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani)

- mii lei -						
Indicatori	Anul curent	Următorii 4 ani				Media pe 5 ani
	2016	2017	2018	2019	2020	
1. Modificări ale veniturilor bugetare plus/ minus, din care:						
a) buget de stat, din acesta:						
i) impozit pe profit						
ii) impozit pe venit	-					
b) bugete locale:						
i) impozit pe profit						
c) bugetul asigurărilor sociale de stat:						
i) contribuții de asigurări.						
2. Modificări ale cheltuielilor bugetare plus/ minus, din care:						
a) buget de stat, din acesta:						
i) cheltuieli de personal						
ii) bunuri și servicii						
b) bugete locale:	-					
i) cheltuieli de personal						
ii) bunuri și servicii						
c) bugetul asigurărilor sociale de stat:						
i) cheltuieli de personal						
ii) bunuri și servicii.						
3. Impact financiar plus/minus, din care:	-					
a) buget de stat						
b) bugete locale.						
4. Propuneri pentru acoperirea creșterii cheltuielilor bugetare	-					
5. Propuneri pentru a compensa reducerea veniturilor bugetare	-					

6. Calcule detaliate privind fundamentarea modificărilor veniturilor și/sau cheltuielilor bugetare	-
7. Alte informații	Cheltuielile vor fi suportate în limita bugetelor anuale aprobate ale Ministerului Apărării Naționale și al celorlalte ministere care au competențe în aplicarea Acordului suplimentar la Protocolul de la Paris între Guvernul României și Comandamentul Suprem al Forțelor Aliate din Europa și Comandamentul Suprem Aliat pentru Transformare.
<i>Secțiunea a 5-a</i> <i>Efectele proiectului de act normativ asupra legislației în vigoare</i>	
1. Măsurile normative necesare pentru aplicarea prevederilor proiectului de act normativ: a) acte normative în vigoare ce vor fi modificate sau abrogate, ca urmare a intrării în vigoare a proiectului de act normativ; b) acte normative ce urmează a fi elaborate în vederea implementării noilor dispoziții.	Nu este cazul.
1¹. Compatibilitatea proiectului de act normativ cu legislația în domeniul achizițiilor publice	Nu este cazul.
2. Conformitatea proiectului de act normativ cu legislația comunitară în cazul proiectelor ce transpun prevederi comunitare	Nu este cazul.
3. Măsurile normative necesare aplicării directe a actelor normative comunitare	Nu este cazul.
4. Hotărâri ale Curții de Justiție a Uniunii Europene	Nu este cazul.
5. Alte acte normative și/sau documente internaționale din care decurg angajamente	Nu este cazul.
6. Alte informații	Nu este cazul.

Secțiunea a 6-a
Consultările efectuate în vederea elaborării proiectului de act normativ

<p>1. Informații privind procesul de consultare cu organizații neguvernamentale, institute de cercetare și alte organisme implicate</p>	<p>Nu este cazul.</p>
<p>2. Fundamentarea alegerii organizațiilor cu care a avut loc consultarea, precum și a modului în care activitatea acestor organizații este legată de obiectului proiectului de act normativ</p>	<p>Nu este cazul.</p>
<p>3. Consultările organizate cu autoritățile administrației publice locale, în situația în care proiectul de act normativ are ca obiect activități ale acestor autorități, în condițiile Hotărârii Guvernului nr. 521/2005, privind procedura de consultare a structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale la elaborarea proiectelor de acte normative</p>	<p>Nu este cazul.</p>
<p>4. Consultările desfășurate în cadrul consiliilor interministeriale, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 750/2005, privind constituirea consiliilor interministeriale permanente</p>	<p>Nu este cazul.</p>
<p>5. Informații privind avizarea de către: a) Consiliul Legislativ b) Consiliul Suprem de Apărare a Țării c) Consiliul Economic și Social d) Consiliul Concurenței e) Curtea de Conturi</p>	<p>Prezentul proiect de act normativ a fost avizat favorabil de Consiliul Legislativ prin avizul nr. 410/2016.</p>

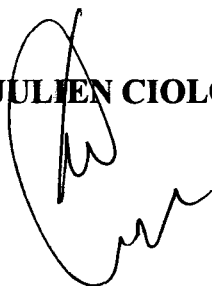

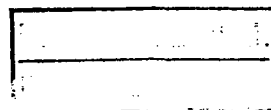
<p>Secțiunea a 7-a Activități de informare publică privind elaborarea și implementarea proiectului de act normativ</p>	
1. Informarea societății civile cu privire la necesitatea elaborării proiectului de act normativ	Nu este cazul.
2. Informarea societății civile cu privire la eventualul impact asupra mediului în urma implementării proiectului de act normativ, precum și efectele asupra sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice	Nu este cazul.
3. Alte informații	Transparența prezentului proiect de act normativ a fost asigurată conform dispozițiilor Legii nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, republicată.
<p>Secțiunea a 8-a Măsuri de implementare</p>	
1. Măsuri de punere în aplicare a proiectului de act normativ de către autoritățile administrației publice centrale și/sau locale-înființarea unor noi organisme sau extinderea competențelor instituțiilor existente	Prevederile prezentului act normativ vor fi puse în aplicare de Ministerul Apărării Naționale și de către celelalte ministere care are au competențe în aplicarea Acordului suplimentar la Protocolul de la Paris între Guvernul României și Comandamentul Suprem al Forțelor Aliate din Europa și Comandamentul Suprem Aliat pentru Transformare.
2. Alte informații	Nu este cazul.

Față de cele prezentate, a fost elaborat proiectul de Lege pentru ratificarea Acordului suplimentar la Protocolul de la Paris între Guvernul României și Comandamentul Suprem al Forțelor Aliate din Europa și Comandamentul Suprem Aliat pentru Transformare, semnat la Bruxelles, la 2 decembrie 2015, pe care îl supunem Parlamentului spre adoptare, cu procedura de urgență prevăzută de art.76 alin.(3) din Constituția României, republicată.

PRIM – MINISTRU

DACIAN JULIEN CIOLOȘ

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized initial 'D' followed by several loops and a long horizontal stroke at the bottom.

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

Nr. SG.4103 din 23. IUL. 2015

APROB
Președintele Consiliului Suprem
de Apărare a Țării

KLAUS WERNER IOHANNIS

Avizat
Prim-ministru

VICTOR VIOREL PONTA

De acord, rog avizati
viceprim-ministru pentru securitate națională,
ministrul afacerilor interne

GABRIEL OPREA

VICEPRIM-MINISTRU,
MINISTRU
AFACERILOR INTERNE

MEMORANDUM

Avizat: GABRIEL OPREA, viceprim-ministru pentru securitate națională,
ministrul afacerilor interne

ROBERT MARIUS ZANCIUC, ministrul justiției

SORIN MIHAI GRINDEANU, ministrul pentru societatea informațională

NICOLAE BĂNICIOIU, ministrul sănătății

SORIN MIHAI CÎMPEANU, ministrul educației și cercetării științifice

SEVIL SHHAIDEH, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice

Neclasificat
GRAȚIELA GAVRILESCU, ministrul mediului, apelor și pădurilor

IULIAN MATACHE, ministrul transporturilor

ROVANA PLUMB, ministrul muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice

EUGEN ORLANDO TEODOROVICI, ministrul finanțelor publice

De la : MIRCEA DUȘA , ministrul apărării naționale

BOGDAN AURESCU, ministrul afacerilor externe

TEMA: APROBAREA NEGOCIERII ȘI SEMNĂRII ACORDULUI SUPPLEMENTAR LA PROTOCOLUL DE LA PARIS ÎNTRE GUVERNUL ROMÂNIEI ȘI COMANDAMENTUL SUPREM AL FORȚELOR ALIATE DIN EUROPA ȘI COMANDAMENTUL SUPREM ALIAT PENTRU TRANSFORMARE

La data de 28 august 1952, a fost semnat la Paris Protocolul privind statutul comandamentelor militare internaționale înființate în temeiul Tratatului Atlanticului de Nord („Protocolul de la Paris”). România a aderat la acest Protocol prin Legea nr. 362/2004. Voința statelor părți la Tratatul Atlanticului de Nord a fost de înființare de comandamente militare internaționale pe teritoriile lor prin acorduri separate încheiate în baza acestuia. Prin „Protocolul de la Paris” s-a definit statutul acestor comandamente și al personalului lor.

Deși Protocolul de la Paris este un document juridic util care este aplicat în cadrul NATO, evoluțiile care au avut loc din 1952 până în prezent, noile transformări în cadrul Alianței, reconfigurarea mediului de securitate, au făcut necesară adaptarea prevederilor acestuia pentru a corespunde nevoilor concrete întâmpinate în diverse state gazdă în cazul înființării pe teritoriul lor a unor comandamente NATO. Drept consecință, în cadrul NATO s-a elaborat un text standard de acord, în vederea încheierii de acorduri bilaterale exhaustive și moderne suplimentare la Protocolul de la Paris.

Potrivit art. 16 din Protocolul de la Paris, documentul poate fi completat prin acorduri bilaterale între statul primitor și un comandament aliat, întrucât acesta nu reglementează în detaliu statutul comandamentelor și al personalului lor. De exemplu, în art. 8 se menționează că aceste comandamente vor fi scutite de impozite și taxe, dar fiecare parte va iniția negocieri cu comandamentele stabilite pe teritoriul său în vederea încheierii unui acord în acest sens. Un astfel de Acord a fost propus și României în anul 2012.

Datorită faptului că România a devenit națiune gazdă pentru modulul NATO al sistemului de comunicații și informatic dislocabil – DCM „E”, care va ține de noua structură de comandă a NATO și în vederea aplicării corespunzătoare a prevederilor Protocolului de la Paris Centrului de excelență HUMINT, Comandamentul Suprem al Forțelor Aliate din Europa a transmis în anul 2012 textul Acordului suplimentar Ministerului Apărării Naționale din România.

În urma primirii textului, a fost început un proces de consultări interne cu privire la proiectul Acordului. Tot în anul 2012 s-au transmis propuneri de text, comentarii și solicitări de lămuriri Comandantului Suprem al Forțelor Aliate în Europa. Până în vara anului 2014, comandamentele NATO nu au avut nicio reacție.

Specificul și complexitatea acestui tratat internațional sunt date de faptul că aspectele reglementate aparțin competenței substanțiale a diverse ministere și instituții publice, impunând un amplu proces de coordonare internă.

În perioada 16-17.07.2014, la București, au avut loc consultări între reprezentanții Comandamentului Suprem al Forțelor Aliate din Europa (SHAPE) și Comandamentului Suprem Aliat pentru Transformare (SACT) și ministerele în a căror competență materială se află majoritatea prevederilor Acordului suplimentar.

Pe parcursul discuțiilor reprezentanții Alianței Nord-Atlantice au subliniat, printre altele, următoarele:

- un model standard de Acord suplimentar a fost propus fiecărui stat membru al Alianței, urmărindu-se ca textele semnate să nu difere mult între ele, astfel încât personalul care face parte dintr-un comandament aflat într-un anumit stat să beneficieze de același tratament ca cel acordat personalului comandamentelor aflate pe teritoriul statului trimitător;

- scopul acordurilor suplimentare este de a asigura cadrul juridic necesar astfel încât comandamentele NATO să fie funcționale și să-și poată îndeplini misiunile lor; de asemenea, se urmărește ca reglementarea de detaliu a statutului comandamentelor NATO să fie compatibilă cu dreptul internațional;

- încheierea Acordului suplimentar va oferi României o poziție mai bună pentru găzduirea de comandamente NATO în viitor.

În urma reuniunii de la București, a reînceput un intens proces de consultări inter-instituționale pe de o parte, și cu experții Alianței Nord-Atlantice, pe de altă parte. Tot în urma întâlnirii de la București s-a convenit informal faptul că, având în vedere timpul apreciabil pe care îl presupune obținerea aprobărilor pe plan intern, în considerarea numărului mare al instituțiilor avizatoare și a competențelor pe care le implică documentul, după convenirea informală a textului, va fi înaintat un memorandum comun către Consiliul Suprem de Apărare a Țării având ca obiect obținerea aprobării de negociere și semnare, în conformitate cu prevederile relevante ale Legii nr. 590/2003 privind tratatele.

Având în vedere întinderea și natura prevederilor fiscale din Acordul suplimentar, consultările cu Ministerul Finanțelor Publice au avut un grad mai mare de complexitate. Ultima reuniune la nivel de experți din cadrul Ministerului Afacerilor Externe, Ministerului Apărării Naționale și Ministerul Finanțelor Publice a avut loc în luna martie 2015, participanții convenind asupra variantei de text a părții române în ceea ce privește prevederile fiscale.

Proiectul Acordului suplimentar conține prevederi referitoare la:

- definiții;
- prevederi generale;
- amplasarea și schimbarea locației permanente a unui comandament aliat;
- bazele;
- inviolabilitatea facilităților;
- imunitatea comandamentelor aliate;
- imunități și privilegii ale personalului cu rang înalt;
- statutul membrilor personalului desemnat de alte organizații;
- dimensiunea personalului comandamentelor aliate;
- intrarea, plecarea, munca și șederea;
- personalitatea juridică a comandamentelor aliate;
- pretenții;
- personalul civil angajat de către un comandament aliat;
- contractanți, experți tehnici și consultanți;
- certificarea de securitate (certificatul de securitate NATO);
- operații bancare și valută;
- imunități fiscale și facilități ale unui comandament aliat;
- cantine, autoserviri și popote;
- imunități și facilități fiscale pentru membrii personalului;
- evacuarea echipamentului, surplusului și a deșeurilor;
- administrarea facilităților fiscale;
- protecția mediului, sănătate și securitate;
- igiena publică;
- evacuarea membrilor și a dependenților;
- corespondență și comunicații;
- telecomunicații;
- menținerea ordinii în interiorul și în afara incintelor;
- securitate și protecția forței;
- arme;
- regulamente de trafic și vehicule;
- permise de conducere;
- plăcuțe de înmatriculare;
- cluburi militare, facilități de călătorie și baze sportive;
- servicii medicale și stomatologice;
- - servicii educaționale;
- servicii de recreere;
- aplicare și soluționarea disputelor;
- durată și încetarea valabilității.

Din punct de vedere al oportunității, încheierea documentului reflectă angajamentele asumate de România în cadru aliat în ceea ce privește consolidarea apărării colective pe flancul estic ca modalitate principală de garantare a securității țării noastre. Adoptarea Planului de Acțiune al Alianței pentru creșterea capacității operaționale (RAP), cu deciziile ulterioare adoptate la reuniunea miniștrilor aliați ai apărării din 5 februarie 2015, permit realizarea acestui deziderat de importanță națională prin asigurarea unei prezențe NATO pe teritoriul țării noastre.

Deciziile menționate vizează stabilirea unor structuri de comandă și control multinaționale care să permită Alianței să răspundă eficient provocărilor de securitate: Comandamentul Unității de Integrare a Forțelor NATO (NFIU) și Comandamentul Diviziei multinaționale sud-est (MND SE HQ). În cadrul acestor două structuri care vor intra în structura de forțe NATO și-au manifestat intenția de a încadra personal aliați precum: SUA, Marea Britanie, Germania, Franța, Canada, Italia, Polonia, Bulgaria și Portugalia, urmând ca alte state să decidă în acest sens.

România, potrivit deciziilor în cadru aliat, și-a asumat necesitatea operaționalizării NFIU până în vara anului 2015, pentru a putea participa la operațiile aliate destinate implementării RAP- exerciții, dislocări de forțe - și operaționalizarea MND SE HQ până la Summit-ul NATO de la Varșovia din 2016.

În luna februarie 2015 la Comandamentul Suprem al Forțelor Aliate din Europa a avut loc ședința informală pentru discutarea acordurilor și aranjamentelor necesare VJTFs (Very High Readiness Joint Task Force) și NFIUs (NATO Force Integration Units). În acest context, reprezentanții Comandamentului Suprem al Forțelor Aliate din Europa și Comandamentului Suprem Aliat pentru Transformare au precizat că au fost semnate acorduri suplimentare cu Estonia, Lituania și Polonia. Pentru celelalte state s-a menționat că vor fi efectuate demersuri de către Comandantul Suprem al Forțelor Aliate din Europa (*SACEUR*) în vederea întreprinderii demersurilor necesare urgentării semnării acestor acorduri.

Având în vedere cele de mai sus, subliniem faptul că funcționarea acestor structuri de comandă și control pe teritoriul României necesită realizarea cadrului juridic internațional și intern relevant, un rol esențial revenind Acordului suplimentar la Protocolul de la Paris.

Elementele de condiționalitate evidențiate mai sus, impun urgentarea demersurilor având ca obiect încheierea acestui document.

Propunem:

1) Aprobarea negocierii proiectului Acordului între România și Comandamentul Suprem al Forțelor Aliate din Europa și Comandamentul Suprem Aliat pentru Transformare, suplimentar Protocolului de la Paris, de către un grup de experți ai instituțiilor competente și semnarea acestuia de către un demnitar din cadrul Ministerului Afacerilor Externe sau al Ministerului Apărării Naționale, în funcție de oportunitățile de semnare.

2) Eliberarea deplinei puteri pentru semnare de către Ministerul Afacerilor Externe potrivit prevederilor Legii nr. 590 din 2003 privind tratatele.